

<p>disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ראיה-proof</p>
---	---

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator												א
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ט	ו	ה	ד	ג	ב	א	מ	ק
שתי יבמות, זו אומרת מת בעלי וזו אומרת מת בעלי - זו אסורה מפני בעלה של זו, וזו אסורה מפני בעלה של זו.														קט:
לזו עדים ולזו אין עדים, את שיש לה עדים - אסורה, ואת שאין לה עדים - מותרת.														קט:
לזו בנים ולזו אין בנים, את שיש לה בנים - מותרת, ואת שאין לה בנים - אסורה.														קט:
נתייבמו ומתו היבמין - אסורות להנשא	[ת"ק]												◆	קט:
הואיל והותרו ליבמין - הותרו לכל אדם.	רבי אלעזר:												◆	קט:
לזו עדים ובנים, ולזו לא עדים ולא בנים - שתייהן מותרות.	תנא:												◇	קט:
נתייבמו ומתו היבמין - אסורין להנשא	[ת"ק]												◇	קט:
הואיל והותרו ליבמין - הותרו לכל אדם	רבי אלעזר:												◇	קט:
מאי טעמא דרבי אלעזר? משום דקסברי: צרה מעידה לחברתה, או דלמא משום דהיא לא מקלקלא נפשה?	בעי רבא:												^	קט:
למאי נפקא מינה?													ז	קט:
לאנסובי לצרה מקמי דידה, אי אמרת צרה מעידה לחברתה, אף על גב דלא אינסיב מנסבינן לה לצרה, אי אמרת משום דהיא לא מקלקלא נפשה, אינסיב - מנסבינן לה לצרה, אי לא אינסיב - לא מנסבינן לה, מאי?														קב.
הואיל והותרו ליבמין - הותרו לכל אדם	תא שמע, רבי אלעזר:												ז	קב.
אי אמרת בשלמא דהיא לא מקלקלא נפשה, היינו דכי אינסיב מנסבינן לה, אלא אי אמרת משום דצרה מעידה לחברתה, אף על גב דלא אינסיב נמי אלא שמע מינה, טעמא דרבי אלעזר - משום דאינסיב הוא ולא מקלקלא נפשה.													ז	קב.
לדידי, צרה מעידה לחברתה, ואף על גב דלא אינסיב מנסבינן לה, אלא לדידכו, אודו לי מיהת דהיכא דאינסיב מנסבינן לה, משום דהיא לא מקלקלא נפשה.	רבי אלעזר לדבריהם קאמר להו:													קב.
ורבנן?													ז	קב.
(שופטים ט"ז) תמות נפשי עם פלשתים הוא דקעבדה.	[רבנן]													קב.
האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, ובאה ואמרה מת בעלי - תנשא ותטול כתובתה, וצרתה אסורה	ת"ש: [ת"ק]												◆	קב.
הואיל והותרה היא - הותרה נמי צרתה	רבי אלעזר:												◆	קב.
אימא: הואיל והותרה ונשאת.														קב.
וליהוש דלמא בגיטא אתאי, והאי דקאמרה הכי? לקלקלא לצרה היא מיכוונה													ז	קב.
אי דאינסיב לישראל הכי נמי, הכא במאי עסקי' - דאינסיב לכהן.														קב.
אין מעדין אלא על פרצוף פנים עם החוטם, אע"פ שיש סימנין בגופו ובכליו.														קב.
אין מעדין אלא עד שתצא נפשו, ואפי' ראוהו מגוייד, וצלב, והחיה אוכלת בו.														קב.
אין מעדין אלא עד ג' ימים	[ת"ק]												◆	קב.
לא כל האדם, ולא כל המקום, ולא כל השעות שוין.	רבי יהודה בן בבא:												◆	קב.
פדחת ולא פרצוף פנים, פרצוף פנים ולא פדחת - אין מעדין עד שיהו שניהם עם החוטם.	תנו רבנן:												◇	קב.
מאי קרא? (ישעיהו ג') הכרת פניהם ענתה בם.	אביי, ואיתימא רב כהנא:												■	קב.
אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי רישא גלותא זווי, אייתי קירא דבק בבלייתא דבק באפותיה, חלף קמיהו ולא בשקרוה.													○	קב.
אע"פ שיש סימנין וכו'.														קב.
למימרא, דסימנין לאו דאורייתא													ז	קב.

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מצאו קשור בכיס ובארנקי ובטבעת, או שנמצא בין כליו, אפילו לזמן מרובה - כשך	ורמינהי:											◊
לא קשיא: הא רבי אליעזר בן מהבאי, הא רבנן	אביי:											◊
אין מעידין על השומא	דתניא: [רבנן]										◊	◊
מעידין	רבי אליעזר בן מהבאי:										◊	◊
מאי לאו בהא קמיפלגי:												◊
סימנין דאורייתא	דמר סבר: [רבי אליעזר בן מהבאי]											◊
סימנין דרבנן.	ומר סבר: [רבנן]											◊
דכולי עלמא - סימנין דאורייתא, הכא בשומא מצויה בבן גילו קמיפלגי:	רבא:											◊
שומא מצויה בבן גילו	מר סבר: [רבנן]											◊
אינה מצויה בבן גילו.	ומר סבר: [רבי אליעזר בן מהבאי]											◊
הכא בשומא העשויה להשתנות לאחר מיתה קמיפלגי:	איכא דאמרי:											◊
עשויה להשתנות לאחר מיתה	מר סבר: [רבנן]											◊
אינה עשויה להשתנות לאחר מיתה.	ומר סבר: [רבי אליעזר בן מהבאי]											◊
ואיכא דאמרי, אמר רבא: דכולי עלמא - סימנין דרבנן, והכא בשומא סימן מובהק קא מיפלגי	איכא דאמרי: [רבא]											◊
סימן מובהק	מר סבר: [רבי אליעזר בן מהבאי]											◊
לאו סימן מובהק.	ומר סבר: [רבנן]											◊
ולהך לישנא דאמר רבא סימנין דאורייתא												◊
אף על פי שיש סימנין בגופו ובכלין	הא קתני:											◊
גופו - דארוך וגוץ, כליו - דחיישינן לשאלה.												◊
ואי חיישינן לשאלה, חמור בסימני אוכף היכי מהדרינן?												◊
לא שיילי אינשי אוכפא, דמסקיב ליה לחמרא.												◊
מצאו קשור בכיס ובארנקי ובטבעת היכי מהדרינן?												◊
טבעת - חייש לזיופי, כיס וארנקי - מנחשי אינשי ולא מושלי.												◊
ואיבעית אימא: כליו - בחיורי וסומקין.												◊
ואפילו ראוהו מגוייד וכו'.												◊
למימרא, דמגוייד חיל												◊
אדם אינו מטמא עד שתצא נפשו, אפילו מגוייד ואפי' גוסס	ורמינהי:											◊
טמויי לא מטמא, הא מיהייא לא חיי												◊
לא קשיא: הא ר"ש בן אלעזר, הא רבנן	אביי:											◊
מעידין על המגוייד, ואין מעידין על הצלוב	דתניא: [רבנן]											◊
אף על המגוייד אין מעידין, מפני שיכול לכוות ולהיות.	רבי שמעון בן אלעזר:											◊
ומי מצית לאוקומי כר"ש בן אלעזר?												◊
מעשה בעסיא באחד ששילשלוהו לים, ולא עלתה בידם אלא רגלו, ואמרו חכמים: מן הארכובה ולמעלה - תנשא, מן הארכובה ולמטה - לא תנשא	והא קתני סיפא:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
שאני מיא, דמרוזו מכה.													קכ:
לדידי חזי לי ההוא טייעא, דשקיל ספסירא וגיידיה לגמליה, ולא אפסיקתיה לנערותיה.	והאמר רבה בר בר חנה:												קכ:
ההיא כחישא הויא.	אביי:												קכ:
בסכין מלובנת ודברי הכל.	רבא:												קכ:
והחיה אוכלת וכו'.													קכ:
לא שנו אלא ממקום שאין נפשו יוצאה, אבל ממקום שנפשו יוצאה - מעידין.	רב יהודה אמר שמואל:												קכ:
שחט בו שנים או רוב שנים וברה - מעידין.	וא"ר יהודה אמר שמואל:												קכ:
איני?													קכ:
שחט בו שנים או רוב שנים, ורמז ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו.	והאמר רב יהודה אמר שמואל:												קכ:
חי הוא וסופו למות.													קכ:
אלא מעתה, יהא גולה על ידן.													קכ:
שחט שנים או רוב שנים - הרי זה אינו גולה.	אלמה תניא:												קכ:
חיישינן שמא הרוח בבלתו אי נמי, שמא איהו קירב מיתתו.	הא איתמר עלה, אמר רב הושעיא:												קכ:
מאי בינייהו?													קכא:
דשחטיה בביתא דשישא ופרכיס אי נמי, דשחטיה בברא ולא פרכיס.													קכא:
לא כל וכו'.	רבי יהודה [בן בבא]:												קכא:
רבי יהודה בן בבא לקולא פליג, או לחומרא פליג?	איבעיא להו:												קכא:
דהוא גברא דטבע בכרמי, ואסקוהו אבי הדיא לבתר תלתא יומין, ואנסכה רב דימי מנהרדעא לדביתהו ותו, ההוא גברא דאטבע בדגלת ואסקוהו אנישרא דשביסתנא, ואנסכה רבא לדביתהו אפומא דשושביני לבתר חמשה יומי.	תא שמע:												קכא:
אי אמרת בשלמא לקולא פליג, אינהו דעביד כרבי יהודה בן בבא, אלא אי אמרת לחומרא פליג, אינהו דעביד כמאן?													קכא:
שאני מיא, דצמתי.													קכא:
והאמרת: מיא מרוזו מכה.													קכא:
ה"מ היכא דאיכא מכה, אבל היכא דליכא מכה - מיצמת צמית.													קכא:
והני מילי דכי אסקיה חזייה בשעתיה, אבל אישתהי - מיתפח תפח.													קכא:
נפל למים, בין שיש להן סוף בין שאין להן סוף - אשתו אסורה.													קכא:
מעשה באחד שנפל לבור הגדול, ועלה לאחר שלשה ימים.	רבי מאיר:												קכא:
מעשה בסומא שירד לטבול במערה וירד מושכו אחריו, ושהו כדי שתצא נפשו והשיאו את נשותיהם.	רבי יוסי:												קכא:
ושוב מעשה בעסיא באחד ששלשוהו לים, ולא עלתה בידם אלא רגלו, אמרו חכמים: מן הארכובה ולמעלה - תנשא, מן הארכובה ולמטה - לא תנשא.	[חכמים]												קכא:
נפל למים, בין שיש להם סוף בין שאין להם סוף - אשתו אסורה, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]												קכא:
מים שיש להם סוף - אשתו מותרת, ושאין להם סוף - אשתו אסורה.	חכמים:												קכא:
היכי דמי מים שיש להם סוף?													קכא:
כל שעומד ורואה מארבע רוחותיו.	אביי:												קכא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ההוא גברא דטבע באגמא דסמקי, אנסבה רב שילא לדביתהו.													○ ◇
תא נשמתיה	רב לשמואל:												○ ◇
נשלח ליה ברישא.	אמר ליה: [שמואל]												○ ◇
מים שאין להם סוף, אשתו אסורה או מותרת?	שלחו ליה: [רב ושמואל]												○ ◇
אשתו אסורה.	שלח להו: [רב שילא]												○ ◇
ואגמא דסמקי, מים שיש להם סוף או מים שאין להם סוף?	[רב ושמואל]												○ ◇
מים שאין להם סוף הוא.	שלח להו: [רב שילא]												○ ◇
ומר מאי טעמא עבד הכי?	[רב ושמואל]												○ ◇
מישעא טעינא, אנא סברי, כיון דקוו וקיימי - כמים שיש להם סוף דמי, ולא היא, כיון דאיכא גלי, אימור גלי אשפלו.													○ ◇
(משלי י"ב) לא יאונה לצדיק כל און	קרי שמואל עליה דרב:												○ ◇
(משלי י"א) ותשועה ברוב יועץ.	קרי רב עליה דשמואל:												○ ◇
מעשה בשני בני אדם מכמירין מכמורין בירדן, ונכנס אחד מהם למחילה של דגים, ושקעה חמה ולא ראה פתחה של מחילה, ושהה חברו כדי שתצא נפשו ובא והודיע בתוך ביתו למחר זרחה חמה והכיר פתחה של מחילה, ובא ומצא הספד גדול בתוך ביתו.	תניא, אמר רבי:												○ ◇
כמה גדולים דברי חכמים, שאמרו: מים שיש להם סוף - אשתו מותרת, שאין להם סוף - אשתו אסורה.	רבי:												○ ◇
אי הכי, מים שיש להם סוף נמי ליחוש למחילה של דגים													○ ◇
במים שיש להם סוף, מחילה של דגים לא שכיחא.													○ ◇
הא דאמרו רבנן: מים שאין להם סוף אשתו אסורה, הני מילי באיניש דעלמא, אבל צורבא מרבנן לא, אי דסליק - קלא אית ליה.	רב אשי:												○ ◇
ולא היא, לא שנא איניש דעלמא ולא שנא צורבא מרבנן, דיעבד אין, לכתחלה לא.													○ ◇
פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה, ומנו? רבי עקיבא וכשעליתי ביבשה, בא וישב ודן לפני בהלכה. אמרתי לו: בני, מי העלך? אמר לי: דף של ספינה נזדמן לי, וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי. מכאן אמרו חכמים: אם יבואו רשעים על אדם, ינענע לו ראשו.	תניא, אר"ג:												○ ◇
אמרתי באותה שעה: כמה גדולים דברי חכמים, שאמרו: מים שיש להם סוף - מותרת, מים שאין להם סוף - אסורה.	[רבן גמליאל]												○ ◇
פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שמטרפת בים, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה, ומנו? רבי מאיר כשעליתי למדינת קפוטקיא, בא וישב ודן לפני בהלכה. אמרתי לו: בני, מי העלך? אמר לי: גל טרדני לחברו וחברו לחברו, עד שהקיאני ליבשה.	תניא, א"ר עקיבא:												○ ◇
אמרתי באותה שעה: כמה גדולים דברי חכמים, שאמרו: מים שיש להם סוף - אשתו מותרת, מים שאין להם סוף - אשתו אסורה.	[רבי עקיבא]												○ ◇
נפל לגוב אריות - אין מעדין עליו, לחפורה מלאה נחשים ועקרבים - מעדין עליו	תנו רבנן: [ת"ק]												○ ◇
אף לחפורה מלאה נחשים ועקרבים - אין מעדין עליו, חיישינן שמא חבר הוא.	רבי יהודה בן בתירא:												○ ◇
ות"ק?													○ ◇
אגב איצטא מזקי ליה.	[ת"ק]												○ ◇
נפל לתוך כבשן האש - מעדין עליו, ליורה מלאה יין ושמן - מעדין עליו	תנו רבנן:												○ ◇
של שמן - מעדין עליו מפני שהוא מבעיר, של יין - אין מעדין עליו מפני שהוא מכבה	משום רבי אחא אמרו:												○ ◇
תחלתו מכבה וסופו מבעיר.	אמרו לו:												○ ◇
מעשה באחד שנפל לבור הגדול וכו'.	רבי מאיר:												○ ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אין מזכירין מעשה נסים.	תניא, אמרו לו לרבי מאיר:											♣	◇
מאי מעשה נסים?												^	
אילמא דלא אכיל ולא אישתי												!	
והכתיב: (אסתר ד') וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו												ז	
אלא דלא ניים												!	◇
שבועה שלא אישן שלשה ימים - מלקין אותו ויישן לאלתר.	דאמר רבי יוחנן:											♣	!
ורבי מאיר מאי טעמא?												ז	
כיפין על גב כיפין הוו.	רב כהנא:											♣	!
ורבנן?												ז	
דשישא הוו.	[רבנן]											!	◇
ור"מ?												ז	
א"א דלא מסריך וניים פורתא.	[רבי מאיר]											!	◇
מעשה בבתו של נחוניא חופר שיחין שנפלה לבור הגדול, ובאו והודיעו לרבי חנינא בן דוסא, שעה ראשונה - אמר להם: שלום, שניה - אמר להם: שלום, שלישית - אמר להם: עלתה. אמר לה: בתי, מי העלך? אמרה לו: זכר של רחלים נזדמן לי וזקן מנהיגו.	ת"ר: [רבי חנינא בן דוסא]											○	♣
נביא אתה?	אמרו לו:											ז	♣
לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, אלא דבר שהצדיק מתעסק בו, יכשל בו זרעו?	אמר להם: [רבי חנינא בן דוסא]											!	♣
אע"פ כן מת בנו בצמא, שנאמר: (תהלים ו') וסביביו נשערה מאד, מלמד, שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם סביביו כחוט השערה.	רבי אבא:											♣	◇
מהכא: (תהלים פ"ט) אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו.	רבי חנינא:											♣	◇
אפילו שמע מן הנשים אומרות מת איש פלוני - דין.												♣	■
אפי' שמע מן התינוקות אומרים הרי אנו הולכין לספוד ולקבור את איש פלוני. בין שהוא מתכוין, ובין שאינו מתכוין	רבי יהודה:											♣	■
בישראל - אע"פ שהוא מתכוין, ובעובד כוכבים אם היה מתכוין - אין עדותו עדות.	רבי יהודה בן בבא:											♣	■
ודלמא לא אזלי?												ז	
דקאמרי הרינו באין מלספוד ומלקבור את איש פלוני.	רב יהודה אמר שמואל:											!	◇
ודלמא קמצא בעלמא שכיב ליה, ואסיקו ליה על שמיה												ז	
דקאמרי כן וכן רבנן הוו התם, כן וכן ספדני הוו התם.												!	◇
ובעובד כוכבים אם היה מתכוין וכו'.												♣	■
לא שנו אלא שנתכוין להתיר, אבל נתכוין להעיד - עדותו עדות.	רב יהודה אמר שמואל:											♣	◇
היכי ידעינן?												ז	
בא לבית דין ואמר איש פלוני מת השיאו את אשתו - זהו נתכוין להתיר, מת סתם - זהו נתכוין לעדות.	רב יוסף:											!	◇
לא שנו אלא שנתכוין להתיר, אבל נתכוין להעיד - עדותו עדות.	איתמר נמי, אמר ריש לקיש:											♣	◇
לא כך היה מעשה באושעיא ברבי, שהתריס עם שמנים וחמשה זקנים? אמר להם: לא שנו אלא שנתכוין להתיר, אבל נתכוין להעיד - עדותו עדות, ולא הודו לו חכמים	אמר ליה ר' יוחנן:											○	ז
אלא מתניתין, דקתני ובעובד כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו היכי משכחת לה?												ז	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
ממרא-key:	

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
במסיה לפי תומן.												◇	קכא:		
כי ההוא דהוה קאמר ואזיל: מאן איכא בי חיואי, מאן איכא בי חיואי, שכיב חיואי ואנסבה רב יוסף לדביתהו.												○	קכא:		
ההוא דהוה קאמר ואזיל: ווי ליה לפרשא זריזא דהוה בפומבדיתא דשכיב ואנסבה רב יוסף, ואיתימא רבא לדביתהו.												○	קכא:		
ההוא דהוה קאמר ואזיל: מאן איכא בי חסא, טבע חסא												○	קכא:		
האלקים אכלו כוורי לחסא.	רב נחמן:											○	קכא:		
מדביריה דרב נחמן, אזלא דביתהו דחסא ואינסבא, ולא אמרו לה ולא מידי.												○	קכא:		
שמע מינה: הא דאמור רבנן מים שאין להם סוף - אשתו אסורה, הני מילי לכתחלה, אבל אי נסיב - לא מפקינן לה מינה.	רב אשי:											■	◇	קכא:	
אנסבה רב נחמן לדביתהו	איכא דאמרי:											○	◇	קכא:	
חסא גברא רבה איתיה, אם איתא דסליק - קלא אית ליה למילתא.	אמר: [רב נחמן]											■	◇	קכא:	
ולא היא, לא שנא גברא רבה, לא שנא לאו גברא רבה, דיעבד אין, לכתחלה לא.	?											?	◇	קכא:	
ההוא עובד כוכבים דהוה קאמר ליה לישראל: קטול אספסתא ושדי לחיואי בשבתא, ואי לא - קטילנא לך כדקטילנא לפלוני בר ישראל, דאמרי ליה: בשיל לי קדירה בשבת, ולא בשיל לי וקטילתיה.												○	◇	קכא:	
שמעה דביתהו ואתאי לקמיה דאביי												○	קכא:		
שהיתא תלתא ריגלי.												○	קכא:		
זיל לקמיה דרב יוסף, דחריף סכינא.	אמר לה רב אדא בר אהבה:											○	קכב:		
אזלה קמיה, פשט מהא מתינתין:												○	קכב:		
עובד כוכבים שהיה מוכר פירות בשוק, ואמר פירות הללו של ערלה הן, של עזיקה הן, של נטע רבעי הן - לא אמר כלום, לא נתכוון אלא להשיב מקחו.	[רב יוסף]											○	◇	קכב:	
מעשה בישראל ועובד כוכבים שהלכו בדרך, ובא עובד כוכבים ואמר: חבל על יהודי שהיה עמי בדרך, שמת בדרך וקברתיו, והשיאו אשתו.	אבא יודן איש ציידן:											○	קכב:		
ושוב מעשה בקולר של בני אדם שהיו מהלכין לאנטוכיא, ובא עובד כוכבים אחד ואמר: חבל על קולר של בני אדם, שמתו וקברתים, והשיאו את נשותיהם.												○	קכב:		
ושוב מעשה בששים בני אדם שהיו מהלכין לכרכום ביתר, ובא עובד כוכבים ואמר: חבל על ששים בני אדם שהיו מהלכין בדרך ביתר, שמתו וקברתים, והשיאו את נשותיהם.												○	קכב:		
מעידין לאור הנר ולאור הלבנה													■	קכב:	
ומשיאין על פי בת קול.													■	קכב:	
מעשה באחד שעמד על ראש ההר ואמר: איש פלוני בן פלוני ממקום פלוני מת, הלכו ולא מצאו שם אדם, והשיאו את אשתו.													○	◇	קכב:
ושוב מעשה בצלמון באחד שאמר: אני איש פלוני בן איש פלוני, נשכני נחש והרי אני מת, והלכו ולא הכירוהו, והלכו והשיאו את אשתו.													○	◇	קכב:
אין משיאין על פי בת קול	רבה בר שמואל: תנא, בית שמאי:											◇	■	קכב:	
משיאין על פי בת קול.	בית הלל:											◇	■	קכב:	
מאי קמ"ל? מתני' היא												?		קכב:	
הא קמ"ל, דאי משתכחא סתמא דאין משיאין - בית שמאי היא.												!		קכב:	
והלכו ולא מצאו.												○	◇	קכב:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא שד הוה											⚡	
שראו לו דמות אדם.	רב יהודה אמר רב:										⚡	◇
אינהו נמי דמן											⚡	
דחזו ליה בבואה.											!	
ואינהו נמי אית להו בבואה											⚡	
דחזו ליה בבואה דבבואה.											!	◇
ודלמא לדידהו אית להו בבואה דבבואה											⚡	
אמר לי יונתן שידיא: בבואה אית להו, בבואה דבבואה לית להו.	רבי חנינא:										!	◇
ודלמא צרה הוא?											⚡	◇
בשעת הסכנה, כותבין ונותנין אף על פי שאין מכירין.	תנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇
כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה, מצאתי נחמיה איש בית דלי, אמר לי: שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא יהודה בן בבא, ונומיתו לו: כן הדברים.	רבי עקיבא:											■
אמר לי, אמור להם משמי: אתם יודעים שהמדינה משובשת בגייסות, מקובלני מר"ג הזקן, שמשיאין את האשה על פי עד אחד.	[נחמיה]											◇
וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ג, שמח לדברי ואמר: מצאנו חבר לרבי יהודה בן בבא.												◇
מתוך הדבר נזכר ר"ג שנהרגו הרגומים בתל ארזא, והשיא ר"ג [הזקן] נשותיהן על פי עד אחד, והחזקו להיות משיאין עד מפי עד, מפי עבד, מפי אשה, מפי שפחה.												◇
אין משיאין את האשה על פי עד אחד	רבי אליעזר ורבי יהושע:											■
לא ע"פ אשה, ולא על פי עבד, ולא על פי שפחה, ולא על פי קרובים.	רבי עקיבא:											■
וסבר רבי עקיבא: ע"פ אשה לא?												⚡
אשה נאמנת להביא גיטה מק"ו, ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה - נאמנות להביא גיטתה, זו שנאמנת לומר מת בעלה - אינו דין שנאמנת להביא גיטה	והתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי עקיבא:											◇
נשים שאמרו חכמים הוא דלא מהימני, אשה בעלמא מהימנא												⚡
לא קשיא: כאן קודם שהחזיקו, כאן לאחר שהחזיקו.												!
מעשה בכני לוי שהלכו לצוער עיר התמרים, וחלה אחד מהם והביאוהו בפונדק, ובחזרתם אמרו לפונדקית: איה חברנו? נומית להם: מת וקברתיו, והשיאו את אשתו ולא תהא כהנת כפונדקית?	אמרו לו: [לרבי עקיבא]											■
לכשתהא כפונדקית נאמנת, הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו.	אמר להו: [רבי עקיבא]											■
מאי גריעותא דפונדקית?												⚡
פונדקית עובדת כוכבים היתה, ומסיחה לפי תומה היתה: זה מקלו וזה תרמילו, וזה קבר שקברתיו בו.	רב כהנא:											!
פונדקית עובדת כוכבים היתה, ומסיחה לפי תומה היתה: זה מקלו וזה תרמילו, וזה קבר שקברתיו בו.	וכן תני אבא בריה דרב מניומי בר חייא:											■
והא איה חברנו קאמרי לה?												⚡
כיון דחזיתנהו בכיאי, אמרו לה: איה חברנו? אמרה להם: מת וקברתיו.												!
מעשה באדם אחד שבא להעיד על האשה לפני רבי טרפון	תנו רבנן:											◇
בני, היאך אתה יודע בעדות אשה זו?	אמר לו: [רבי טרפון]											◇
אמר: אני והוא היינו הולכים בדרך ורדף אחרינו גייס, ונתלה בייחור של זית ופשחו והחזיר את הגייס לאחוריו, אמרת לי: אריה, יישר כחך אמר לי: מנין אתה יודע שאריה שמי? כך קורין אותי בעירי: יוחנן ברבי יהונתן אריה דמכפר שיחיא, לימים חלה ומת והשיא רבי טרפון את אשתו.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator												
יבמות-האשה בתרא	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	ורבי טרפון לא בעי דרישה וחקירה?													קכב:
	מעשה באדם אחד שבא לפני רבי טרפון להעיד עדות אשה	והתניא:												קכב:
	בני, היאך אתה יודע עדות זו?	אמר לו: [רבי טרפון]												קכב:
	אמר לי: אני והוא היינו הולכין בדרך ורדף אחרינו גייס, ונתלה בייחור תאנה ופשחו והחזיר את הגייס לאחוריו, אמרתי לו: יישר כחך אריה אמר לי: יפה כוונת לשמי, שכך קורין אותי בעירי: יוחנן בן יוחנן אריה דמכפר שיחיא, לימים חלה ומת.													קכב:
	אמר לו: לא כך אמרת לי יוחנן בן יוחנן דמכפר שיחיא אריה?	אמר לו: [רבי טרפון]												קכב:
	אמר ליה: לא, אלא כך אמרתי לך יוחנן בן יוחנן אריה דמכפר שיחיא													קכב:
	ודקדק עליו שנים ושלשה פעמים וכיון את דבריו, והשיא רבי טרפון את אשתו													קכב:
	תנאי היא													קכב:
	אין בודקין עדי נשים בדרישה וחקירה, דברי ר"ע	דתניא: [רבי עקיבא]												קכב:
	בודקין.	רבי טרפון:												קכב:
	וקמיפלגי בדר' חנינא													קכב:
	דבר תורה, אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה וחקירה, שנאמר: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם, ומה טעם אמרו דיני ממונות אין צריכין דרישה וחקירה? שלא תנעול דלת בפני לוי.	דאמר רבי חנינא:												קכב:
	ובמאי קמיפלגי?													קכב:
	כיון דאיכא כתובה למשקל - כדיני ממונות דמי	מר סבר:												קכב:
	כיון דקא שרינן אשת איש לעלמא - כדיני נפשות דמי.	ומר סבר:												קכב:
	תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: (ישעיהו נד) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:												קכב:
	הדרן עלך האשה בתרא וסליקא לה מסכת יבמות													קכב: